



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **M. T.**, zastoupené zmocněncem M.T., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2011, o **invalidní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 31.5.2011 č.j. X rozhodla, že námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.2.2011 č.j. X se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 31.5.2011 podala žalobkyně včas žalobu, v níž nesouhlasila se závěry žalované, přičemž zdůrazňovala, že její pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti neměl být stanoven pouze 20 %, nýbrž alespoň 35 %. Poukazovala na to, že trpí chronickým algickým vertebrogenním syndromem páteře s dysfunkcí střední hrudní páteře při instabilitě a vadném stereotypu chůze, jde u ní o stav po dysplazii levého kyčelního kloubu, po plastické úpravě střížky ve dvou

letech, coxartrózu a stav po TEP levého kyčelního kloubu ze dne 27.8.2008. Lékař měl vyhodnotit, že jde u ní o středně těžké funkční postižení. Navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalobkyně v průběhu jednání udělila dne 29.10.2012 plnou moc svému manželovi M.T.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 10.2.2011 odňala žalobkyni dle ust. § 56 odst. 1 písm. a/ zák. č. 155/1995 Sb. invalidní důchod od 2.4.2011. V odůvodnění mimo jiné uvedla, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 27.1.2011 již žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s odkazem na závěr posudku posudkové komise MPSV ČR Ostrava, který byl v průběhu řízení vypracován.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 31.5.2011, dále rozhodnutím ze dne 10.2.2011, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 9.12.2011, srovnávacím posudkem PK MPSV v Brně ze dne 30.8.2012, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaných posudků posudkové komise MPSV ČR v Ostravě a Brně, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobkyně, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Karviné proběhlo dne 27.1.2011 jednání, u něhož byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, avšak pokles její pracovní schopnosti byl ohodnocen pouze 20%. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 10.2.2011, jímž žalobkyni invalidní důchod odňala od 2.4.2011.

V podaných námitkách potom žalobkyně zejména poukazovala na stejné skutečnosti, jaké pak uváděla v žalobě a zdůrazňovala, že není schopna s ohledem na svůj špatný zdravotní stav výdělečné činnosti.

Dle posudku o invaliditě ze dne 11.5.2011 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službou, pracoviště pro námitkové řízení, byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, tedy se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII, odd. E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 20%.

Žalovaná její námitky zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 31.5.2011.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném

lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 9.12.2011 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobkyně, a dále ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. T. R. Měla taktéž k dispozici nálezy neurologické, rehabilitační, ortopedické, chirurgické, dále nálezy Fakultní nemocnice v Ostravě, propouštěcí zprávy z hospitalizace žalobkyně od 18.6.2011 do 24.6.2011 v NsP Karviná-Ráj, a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1, písm. b/ - chronický bolestivý syndrom s lehkou dysfunkcí střední hrudní páteře při instabilitě a vadném stereotypu chůze. Komise konstatovala, že žalobkyně je schopna pracovního zařazení vrátne ve zkrácené osmihodinové pracovní době, kterou dosud vykonávala.

K námitkám žalobkyně vzneseným u ústního jednání dne 6.2.2012, jakož i s ohledem na to, že žalobkyně zdůrazňovala, že dostala výpověď a od 24.1.2012 je nezaměstnaná, byl vyžádán srovnávací posudek, který vypracovala PK MPSV ČR v Brně dne 30.8.2012.

Z obsahu posudkového spisu vedeného u OSSZ v Karviné dále krajský soud zjistil, že dne 26.1.2012 byla žalobkyně posouzena k její žádosti lékařem OSSZ Karviná, který uvedl, že žalobkyně má dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a jeho rozhodující příčinou bylo zdravotní postižení uvedené v kap. XV, odd. B, položka 13 písm. b/ přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. – stav po zlomenině a stav po operaci pravého hlezna, není dosaženo dostatečné remise onemocnění a bylo hodnoceno 35 % poklesu pracovní schopnosti. Žalobkyně byla uznána invalidní v I. stupni s datem vzniku invalidity 5.1.2012.

Z obsahu srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Brně krajský soud zjistil, že komise zhodnotila průběh zdravotního postižení žalobkyně, která se narodila s dysplazií levého kyčelního kloubu a ve dvou letech jí byla provedena operace levé kyčle. Následně došlo k rozvoji degenerativních změn a dne 29.8.2008 byla provedena implantace úplné náhrady levého kyčelního kloubu. Žalobkyně byla od 25.1.1993 uznána plně invalidní. Od 21.1.2000 byla žalobkyně posouzena jako částečně invalidní a od 2.4.2011 potom při kontrole na OSSZ v Karviné již byl pokles jejího pracovního potenciálu hodnocen pouze 20 %. K datu vydání rozhodnutí žalované, tedy 31.5.2011 byla žalobkyně hodnocena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, jehož rozhodující příčinou byl bolestivý syndrom páteře (hrudní a bederní) s omezením pohyblivosti, svalovou dysbalancí, poruchou statiky a dynamiky páteře s občasnými subj. udávanými projevy kořenového dráždění, bez závažnější patologie v neurologickém nálezu, bez známek poškození nervu. Šlo o lehké funkční postižení. Nebyly prokázány často recidivující projevy kořenového dráždění s funkčně významným patologickým neurologickým nálezem,

s poškozením nervu – nešlo o středně těžké funkční postižení. Nebyly prokázány ani poruchy ve smyslu těžkého funkčního postižení s trvalým funkčně významným patologickým neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, závažnými

parézami apod. Žalobkyně byla v druhé polovině roku 2011 vyšetřena pro uzlovou přestavbu štítné žlázy, která nezpůsobovala žádné poruchy omezující pracovní schopnost v době vydání napadeného rozhodnutí. Žalobkyně byla schopna vykonávat fyzicky lehké práce bez nutnosti dlouhého stání, chůze v nerovném terénu a nošení břemen, např. práce s využitím dosažené kvalifikace a získané praxe, nebo jiné práce s podobnými nároky na fyzickou kondici, byla schopna rekvalifikace nebo zaučení na vhodnou práci.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kap. XIII, odd. E, pol. 1 písm. b/ přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. 20 %. Dále komise uvedla, že pokud žalobkyně byla uznána invalidní v I. stupni s datem vzniku invalidity k 5.1.2012, nepřisluší komisi tento závěr hodnoty, neboť posudek musel být vypracován k datu 31.5.2011 (v posudku je sice uvedeno „k 31.5.2012“, avšak jde o zřejmou písařskou chybu). Podstatná změna zdravotního stavu u žalobkyně totiž nastala po úrazu ze dne 18.6.2011 a rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je tedy také odlišná. K datu vydání nyní přezkoumávaného rozhodnutí, tedy k 31.5.2011 nebyla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 31.5.2011.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí

pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 31.5.2011 nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo u ní o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Podmínky pro ponechání invalidního důchodu žalobkyně neplnila, když dle posudku o invaliditě vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení v Karviné dne 27.1.2011, jakož i dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 11.5.2011 a zejména dle posudků PK MPSV ČR v Ostravě dne 9.12.2011 a v Brně dne 30.8.2012 již nebyla invalidní, když pokles jejího pracovního potenciálu činil pouze 20%. Tento závěr vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR v Ostravě a Brně. Posudkové komise MPSV ČR posuzovaly zdravotní stav žalobkyně ve složení posudkového lékaře a odborných lékařů – neurologů, tedy lékařů z oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně, přičemž rovněž přihlídlly k námitkám vzneseným žalobkyní, jakož i ke zprávě o hospitalizaci žalobkyně. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobkyně byl bolestivý syndrom hrudní a bederní páteře a šlo o lehké funkční postižení. Posudková komise

MPSV ČR v Brně se rovněž vypořádala s námitkami žalobkyně vztahujícími se ke skutečnosti, že žalobkyně byla od 5.1.2012 opětovně posouzena jako invalidní pro invaliditu I. stupně, přičemž krajský soud se ztotožnil také s jejím závěrem o tom, že

žalobkyně se stala znovu invalidní v I. stupni v důsledku úrazu ze dne 18.6.2011, a to teprve od 5.1.2012.

Krajský soud shodně se závěrem posudku PK MPSV ČR v Ostravě uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí, to je k 31.5.2011 však již nebyla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a nešlo u ní o invaliditu dle § 39 odst. 1 téhož zákona, když pokles pracovní schopnosti dosahoval tehdy pouze 20 %.

Soud poukazuje na ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tedy k 31.5.2011.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 29. října 2012

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**